

Чл. 534. Противъ протестът или въззвината жалба, подадена отъ едната страна, другата може да подава писменни възражения или обяснения въ апелативният съдъ до денътъ, който е назначенъ за разглеждане на дѣлото.

Чл. 535. Въззвините жалби или протести за углавната отговорност на подсѫдимий спиратъ испълнението на цѣлата присъда, и подаванието имъ относително до възнаграждението спира испълнението само въ това отношение.

Чл. 536. Подсѫдимий, който е подалъ въззвивъ противъ присъда, която го осъжда на прости или на строгъ тъмниченъ затворъ до петъ години, може да си остане на свобода, само когато представи въ съдътъ залогъ или поръчителство.

Ако обаче е осъденъ на строгъ тъмниченъ затворъ по-вече отъ петъ години, зема се подъ стража.

Чл. 537. Въззвивъ или протестъ срѣщу присъда, съ която се оправдава подсѫдимий, който се е намиралъ подъ стража, не спира освобождението му.

Срѣщу такъвъ подсѫдимъ може да се вземе мѣрка за неотклонението му отъ сѫщия съдъ по исканието на прокурора, ако послѣдния изяви намѣрение да опротестира оправдателната присъда предъ по-горният съдъ. Взетата мѣрка не може да бѫде по-голѣма отъ поръчителство.

Чл. 538. Слѣдъ като се подаде въ установений срокъ жалбата или протеста противъ неокончателна присъда, цѣлото дѣло се представя незабавно въ Апелативният съдъ,